

maa opkaste det Spørgsmaal: Hvad bliver der egentlig tilbage af Forordningen af 13de August 1841, dersom det foreliggende Lovudkast vedtages, saaledes som det er os forelagt? Den ene Halvdeel af Forordningen af 13de August 1841 er væsentlig forandret eller bortfalden ved Loven af 22de Marts 1855, og en anden større Deel af Forordningen vil blive væsentlig forandret, naar det foreliggende Lovudkast bliver vedtaget. Men jeg antager dog ikke, at det kan være Meningen, at Forordningen af 13de August 1841 heelt skulde falde bort, naar den Lov maatte udkomme, hvortil her foreligger Udkast. Jeg troer heller ikke, at det vilde være rigtigt, om man lod den aldeles bortfalde, da der efter min Formening endnu i Forordningen af 13de August 1841 findes forskjellige Bestemmelser, som man ikke kan undvære, og som man derfor, hvis man vilde hæve hele Forordningen, burde see at faae indført i denne Lov. Jeg troer derfor, at det vil være det Rigtige at foretage en Revision af Forordningen af 13de August 1841 og see, hvilke Bestemmelser der er Opfordring til at bibeholde i samme eller i forandret Skikkelse, og da at indfætte dem i nærværende Lovudkast; dette lader sig saameget desto lettere gjøre, som det foreliggende Lovudkast ganske vist er mere udførligt end det tilsvarende for Kjøbstæderne. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at dette Udkast er udarbejdet med større Omhyggelighed end det tidligere af os behandlede Lovudkast. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til een Ting, nemlig, at i dette Lovforslag have vi temmelig udførlige Bestemmelser om den hele Materie om Vigningen, de Regler, hvor efter den skal finde Sted, og den Fremgangsmaade, der skal tagtages af Vigningscommissionen, Bestemmelser, hvortil der ikke findes noget Tilsvarende i Lovudkastet om Bestyrelsen af Kjøbstædernes communale Anliggender. Om man for Fuldstændighedens Skyld vil optage Loven af 22de Marts 1855 i dette Lovudkast, er Noget, jeg ganske skal henstille; jeg troer ganske vist, at det ikke vil volde nogen Vanstuelighed at gjøre det, og man vilde da opnaae at have de Bestemmelser, som vedrøre Communalvæsenet paa Landet, samlede i een Lov. Hvis man vil gjøre noget Saadant,

vil man paa en let Maade komme til at fjerne en Misforstaaelse, som maatte ellers kunde opstaae med Hensyn til Spørgsmaalet om Sognepræstens Stilling ligeoverfor Sogneforstanderskabet. Et æret Medlem, saavidt jeg veed for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), udtalte vel, ikke directe men indirecte, den Mening, at Sognepræsten vilde forsvinde af Sogneforstanderskabet, forsaavidt han ikke ved Valg kom ind deri. Jeg vil nu ogsaa gjerne antage, at dette har været Lovudkastets Mening, men man kan ikke med Sikkerhed faae det ud af Lovudkastet, naar det sammenholdes med den bestaaende Lovgivning. Det er, som bekendt, fastsat i Loven af 22de Marts 1855, at Sognepræsten skal vedblive at have Plads i Sogneforstanderskabet, forsaavidt Fattigvæsen- og Skolevæsenstager angaaer. Nu træffes der i Lovudkastet ganske vist Bestemmelser med Hensyn til Sognepræstens Stilling ligeoverfor Fattig- og Skolestager, men der udtales ikke, at han skal ophøre at have Plads i Sogneforstanderskabet for disse Sagers Vedkommende. Som sagt, jeg vil gjerne troe, at det har været Meningen, saaledes som det er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds, at Sognepræsten ikke længere skal have Sæde i Sogneforstanderskabet for disse Sagers Vedkommende; men det er ikke sagt i Lovudkastet, og hvis det ikke bliver sagt, vil der være en Tvivl tilstede i saa Henseende, naar man sammenholder Lovudkastet med Loven af 22de Marts 1855.

Hvad Lovforslagets reelle Indhold angaaer, da er det min Mening, at de Bestemmelser, som foreslaaes med Hensyn til de forskjellige Communalbestyrelseres Stilling ligeoverfor Communerens Anliggender og Forholdet mellem disse Communalbestyrelser indbyrdes, i det Hele vilde kunne afgive et Grundlag for en tilfredsstillende Ordning, et Grundlag, hvorpaa der kan bygges videre. Der er fremført en stor Række af Bemærkninger med Hensyn til enkelte Paragrapher. I en stor Deel af disse Bemærkninger er jeg enig, i andre er jeg det ikke, men jeg skal ikke komme ind paa alle disse Punkter. Jeg beklager, at jeg ikke ganske har kunnet frasælde Ordet; jeg har en inderlig Øyst til at fatte mig saa kort som muligt, og